

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 2. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 15. oktober 2010

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Kristian Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Morten Bødskov (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Socialminister Benedikte Kiær, finansminister Claus Hjort Frederiksen og beskæftigelsesminister Inger Støjberg

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3039 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 21. oktober 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde socialministeren punkt 6 på rådsmødet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse. De øvrige punkter på dette rådsmøde blev forelagt af beskæftigelsesministeren under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

6. Social beskyttelse og inklusion, Europa 2020 strategien og styring

a) Udtalelse fra udvalget for social beskyttelse om den sociale dimension som led i Europa 2020 strategien

- Godkendelse af udtalelsen fra Udvalget for Social Beskyttelse
 - Orienterende drøftelse
- Rådsmøde 3039 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Socialministeren: Jeg skal alene forelægge dagsordenens punkt 6, og det er til orientering.

Det drejer sig om en udtalelse fra komiteen for social beskyttelse om den praktiske håndtering af Europa 2020-strategiens sociale aspekter.

Udtalelsen har primært til formål at fastlægge et samarbejde mellem komiteen for social beskyttelse, beskæftigelseskomiteen og den økonomiske policy komité om de sociale aspekter af Europa 2020-strategien. Udtalelsen fastlægger endvidere, at komiteen for social beskyttelse skal bidrage til at overvåge og analysere den nye Europa 2020 strategi.

Komiteens udtalelse, som vil blive behandlet i forbindelse med en orienterende debat, vil blive taget til efterretning af regeringen.

Lone Dybkjær spurgte, hvem der deltog i rådsmødet fra dansk side.

Socialministeren svarede, at det gjorde beskæftigelsesministeren.

Udg. b) Rådskonklusioner om bedre instrumenter for overvågning af den sociale dimension af Europa 2020 strategien

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3039 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Punktet var udgået.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3038 (økonomi og finans) den 19. oktober 2010

Finansministeren: Dagsordenspunkt 10 vedrørende rapporten fra taskforcen om styrket økonomisk samarbejde forelægges Europaudvalget til forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Dagsordenspunkt 8b om Økofins input til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet i november og punkt 9 om en orientering vedrørende den nye struktur for finansielt tilsyn i EU er taget af dagsordenen for rådsmødet.

Jeg har ikke yderligere kommentarer til sagerne om vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien, opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde, rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse, rapport om finanspolitiske rammer og ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af den fælles udenrigstjeneste.

Jeg henviser til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

1. Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0029

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2009) 0029 – bilag 2 (grundnotat af 2/3-09)

KOM (2009) 0029 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 17/4-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1057, senest behandlet i EUU 12/5-10)

Finansministeren: Bistandsdirektivet blev drøftet på Økofin i december 2009, uden at der kunne opnås enighed. Det belgiske formandskab har nu fremlagt et nyt kompromisforslag med henblik på at opnå enighed. Direktivets overordnede formål er at sikre udveksling af oplysninger for at sikre korrekt beskatning af personer, som har relationer til et andet EU-land.

Det væsentligste udestående i sagen vedrører automatisk informationsudveksling. Medlemslandene er ikke nået til enighed om, hvilke indtægsttyper der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det skyldes dels enkelte landes principielle modstand mod informationsudveksling og dels, at det er forskelligt fra land til land, hvilke oplysninger der indberettes til skattemyndighederne fra arbejdsgivere, banker mv.

Formandskabets kompromisforslag lægger op til, at medlemslandene kun får pligt til automatisk at udveksle de oplysninger vedrørende lønindkomst, kapitalgevinster, pension og visse andre indkomsttyper, som de allerede er i besiddelse af. Dette vil dog betyde, at den automatiske informationsudveksling kommer til at mangle balance, da der netop er forskel på, hvor mange oplysninger de forskellige lande har.

Regeringen vil sammen med andre lande derfor lægge vægt på at få en mere afbalanceret regel om automatisk informationsudveksling, som medfører, at alle lande i videst muligt omfang får pligt til automatisk at udveksle oplysninger om så

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

mange forhold og betalinger som muligt – konkret f.eks. lønudbetalinger, selv om de i dag ikke har en indberetningsordning for lønudbetalinger. Denne regel kan så senere eventuelt udvides til at omfatte andre indkomsttyper.

Formandskabet foreslår også, at et medlemsland skal kunne afvise en anmodning fra et andet medlemsland om oplysninger, hvis oplysningerne vedrører perioden før 2010, og hvis oplysningerne var omfattet af det hidtil gældende bistandsdirektivs undtagelse vedrørende bankhemmelighed.

Regeringen mener, at når det ny bistandsdirektiv er gennemført, skal et land i fremtiden også kunne få adgang til oplysninger, der vedrører perioden før 2010. Regeringen vil derfor arbejde for en ændring af denne regel.

Regeringen ser store fordele i et tættere samarbejde imellem skattemyndighederne i medlemslandene, og vi er interesseret i en hurtig gennemførelse af det ny bistandsdirektiv, idet der arbejdes for, at omfanget af den automatiske informationsudveksling bliver så bredt som overhovedet muligt. Regeringen er imidlertid indstillet på at indgå et kompromis, hvis der kan sikres fremskridt med hensyn til informationsudveksling.

2. Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EU's fælles momsregler

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0175

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Finansministeren: Ifølge gældende EU-momsregler skal en momsregistreret sælger som hovedregel afregne moms ved sit salg af varer eller tjenesteydelser, mens en momsregistreret køber af varer eller tjenesteydelser har fradrag for det samme beløb.

Dog kan Rådet tillade anvendelsen af nationale særregler i forhold til EU's momsregler med henblik på enten at forenkle momsadministrationen eller at modvirke visse former for momssvig.

Der er tidligere vedtaget et ændringsdirektiv til momssystemdirektivet, hvorefter EU-landene efter fælles harmoniserede regler har adgang til at indføre såkaldt "omvendt betalingspligt" for moms ved indenlandsk handel med tjenesteydelser i form af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter.

"Omvendt betalingspligt" kan udgøre et værn mod såkaldt momskarruselsvig. Momskarruselsvig kan foregå på den måde, at en sælger unddrager sig afregning af sin moms, mens køberen efter en formel fakturadokumentation fortsat kan fradrage beløbet. "Omvendt betalingspligt" kan forhindre momssvig, fordi køberen er afregningspligtig for sælgerens moms som betingelse for køberens fradrag for det samme beløb.

I Kommissionens oprindelige forslag til dette ændringsdirektiv indgik, at EU-landene efter fælles harmoniserede regler skulle have adgang indtil udgangen af 2014 og for en periode på mindst 2 år at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med blandt andet mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Man har dog ikke kunnet opnå enighed om en generel adgang til anvendelse af omvendt betalingspligt for disse varetyper. Kommissionen åbnede på Økofin i december 2009 op for en hurtig behandling af enkeltstående tilladelser til anvendelse af omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner mv. for de lande, som måtte fremsætte anmodning herom.

Tyskland, Italien og Østrig indgav på den baggrund en anmodning til Kommissionen, og Kommissionen har herefter fremsat forslag til Rådet om, at disse får tilladelse til at anvende sådanne nationale særregler.

I forslaget indgår også, at Storbritannien for anden gang får forlænget sin tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med de nævnte varetyper.

Tilladelserne til alle 4 EU-lande foreslås at løbe til den 31. december 2014.

Regeringen kan tiltræde forslaget.

Regeringen vil følge situationen og løbende vurdere behovet for, at der fra dansk side indgives anmodning til Kommissionen om tilladelse til anvendelse af omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

3. Implementering af stabilitets- og vækstpacten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0495

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 652, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010

- *Orientering/status*
Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010

- *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 18)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1073, G20-
finansministermødet 4-5/6-10 forelagt EEU 12/5-10)

Finansministeren: På Økofin forventes en drøftelse af EU's fælles holdning til G20 finansministermødet den 22. og 23. oktober. Der ventes at være fokus på 3 temaer: G20's ramme for stærk, balanceret og holdbar vækst, reformer af den finansielle regulering samt reformer af IMF.

G20 ventes at drøfte den fælles ramme for globalt balanceret vækst, hvor de generelle anbefalinger vedtaget på G20-topmødet i juni skal afløses af landespecifikke anbefalinger til de respektive G20-lande på topmødet i november.

G20 ventes desuden at gøre status for fremskridtene i arbejdet vedrørende styrkelsen af den finansielle regulering. Der ventes enighed om tilslutning til Baselkomiteens foreslåede standarder for bankernes kapital og likviditet.

Endelig forventes G20 at drøfte reformer af IMF, herunder bestyrelsen samt kvote- og stemmefordelingen. Der blev ikke opnået enighed om en samlet reformpakke på IMF's årsmøde i sidste uge, og jeg venter, at drøftelserne vil fortsætte i forbindelse med G20-finansministermødet. Et af de centrale spørgsmål er IMF-bestyrelsens størrelse og sammensætning, herunder styrkelse af emerging marked økonomiernes repræsentation i IMF.

Jeg forventer, at man fra EU's side blandt andet vil lægge vægt på følgende på det kommende G20-finansministermøde:

1. At der generelt bør gøres mere for at sikre en balancering af den globale økonomiske vækst med henblik på at undgå genopbygning af de globale ubalancer som før krisen.
2. At de mest udviklede G20-lande implementerer de aftalte og nødvendige finanspolitiske konsolideringsplaner for at sikre holdbarheden af de offentlige finanser og understøtte den finansielle stabilitet.
3. At der frem mod G20-topmødet sikres enighed om tilslutning til Baselkomiteens anbefalinger vedrørende nye kapital- og likviditetsstandarder – altså Basel III – og at der sikres yderligere fremskridt med de øvrige reformer af det internationale finansielle system og den finansielle regulering.
4. Endelig at der forventes enighed om én samlet reform af IMF inden januar 2011, som omfatter en kvote- og stemmereform, en styrkelse af IMF's mini-

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

sterielle komité samt en aftale om størrelsen og sammensætningen af IMF's bestyrelse.

Regeringen vil kunne støtte den forventede EU-linje til det kommende G20-topmøde, der afspejler de nævnte holdninger. Vi lægger imidlertid vægt på, at reformdrøftelser og beslutninger om IMF finder sted inden for rammerne af beslutningsorganerne i IMF, hvor alle lande er repræsenteret.

Den fælles EU-holdning til G20-finansministtermødet ventes at indgå som bidrag fra Økofin til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet til november.

6. Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande

– *Orientering*

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010

a) I. Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.

– *Rapport til Det Europæiske Råd*

KOM(2010) 0254

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 31)

KOM (2010) 0254 – svar på spørgsmål 3

KOM (2010) 0254 – svar på spørgsmål 4

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 535 (side 1543, senest behandlet i

EUU 30/8-10)

EUU alm. del (09) – bilag 449 (side 1265 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/6-10)

II. Skat på finansielle transaktioner

– *Rapport til Det Europæiske Råd*

KOM (2010) 0549

Rådsmøde 3038 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 535 (side 1544, senest behandlet i

EUU 30/8-10)

Finansministeren: På det kommende Økofin ventes en drøftelse af status for beskatning af den finansielle sektor med henblik på forberedelse af eventuelle drøftelser i Det Europæiske Råd.

Status er, at seks medlemslande har indført eller er i færd med at implementere en afgift knyttet til bankernes aktiver eller passiver. Der er stor variation i de konkrete nationale modeller. Det gælder både i forhold til skattebase og skattesats og i forhold til, om der oprettes en egentlig fond med dertil hørende afviklingsmyndigheder mv., eller om indtægterne indføres i det generelle budget. Der er også forskelle med hensyn til afgrænsningen af afgiften, hvilket f.eks. kan give problemer med dobbeltbeskatning.

Nogle medlemslande finder, at beskatningen skal følge tilsynsansvaret. Det ville betyde, at eksempelvis en svensk bank inklusiv alle dens filialer i Sverige og i andre lande ville blive pålagt at betale afgift i Sverige, ligesom bankens eventuelle datterselskaber i Sverige ligeledes ville være pålagt at betale afgift i Sverige. Derimod ville bankens datterselskaber uden for Sverige ikke blive pålagt den svenske afgift, da tilsynet med disse selskaber ligger i det pågældende udland. Hvis alle lande fulgte denne model, ville der ikke være dobbeltbeskatning.

Andre medlemslande, f.eks. UK, finder imidlertid, at også datterselskaber i udlandet skal beskattes i moderselskabets hjemland. Det kan give dobbeltbeskatningsproblemer.

I en statusrapport til Det Europæiske Råd forventer jeg, at Økofin vil lægge vægt på, at der på kort sigt er fokus på:

- At sikre et minimum af koordination.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

- At undgå dobbeltbeskatning og opretholde lige konkurrencevilkår på tværs af medlemslande.

Bankafgifterne forventes at være et element i de fremtidige rammer for krisehåndtering. Kommissionen forventes at offentliggøre en meddelelse om dette emne i løbet af oktober.

Vi har i Danmark som bekendt vores egen ordning, hvor afviklingen finansieres af branchen selv, hvis en konkret situation skulle opstå. Regeringen arbejder fortsat for, at den danske model vil kunne rummes inden for en eventuel EU-ramme.

Vi er endnu på et tidligt stadium, og der er ikke konkrete EU-forslag på bordet. Jeg vil vende tilbage til sagen, når det måtte være relevant, herunder når det er mere klart, hvordan et eventuelt konkret forslag vil se ud.

Rapporten til Det Europæiske Råd ventes også at give en kort status for drøftelserne vedrørende transaktionsskatter og aktivitetsskatter.

Finansielle transaktionsskatter er skatter på handel med finansielle instrumenter. F.eks. en skat, der udløses, hver gang der købes og sælges en aktie, en obligation eller lignende.

Finansielle aktivitetsskatter er skatter på merværdiskabelsen i den finansielle sektor. Det vil sige samme princip som en moms. Af tekniske grunde kan man imidlertid ikke opgøre et normalt momsgrundlag i den finansielle sektor. En finansiell aktivitetsskat skal derfor baseres på et andet grundlag, f.eks. sektorens samlede lønsum, som det er tilfældet med den danske lønsumsafgift på den finansielle sektor.

Rapporten ventes at afspejle, at det er vanskeligt at forestille sig en transaktionsskat i praksis, da det i givet fald som minimum vil kræve, at skatten bliver indført på globalt plan. Omvendt påpeges en finansiell aktivitetsskat som et alternativ, der desuden allerede anvendes i nogle få lande – herunder altså i Danmark i form af lønsumsafgiften. Det forventes, at man på teknisk niveau vil arbejde videre med spørgsmålet om både transaktionsskatter og aktivitetsskatter og forelægge sagen for Økofin i marts 2011.

Regeringen ser væsentlige vanskeligheder ved at indføre en finansiell transaktionsskat, men er naturligvis indforstået med, at der arbejdes videre med sagen, og er indstillet på at vurdere eventuelle konkrete forslag.

Regeringen vil støtte en statusrapport til Det Europæiske Råd med det ovenstående indhold.

Kim Mortensen ville gerne have en præcisering af den del af finansministeren oplæg, der handlede om de finansielle transaktioner. Han forstod, at finansministeren ikke syntes, at skat på finansielle transaktioner er Guds gave til det europæiske samarbejde eller til finansministrene, men spurgte, om han skulle forstå finansministerens bemærkninger på den måde, at finansministeren i EU ville modarbejde udarbejdelse af et forslag til skat på finansielle transaktioner som en opfølgning på finanskrisen.

Finansministeren indrømmede, at regeringen er skeptisk over for transaktionsskatten, men i fuld enighed har Økofinrådet nedsat en skattearbejdsgruppe til at behandle spørgsmålet om en transaktionsskat, og der kommer en

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

rapport fra denne arbejdsgruppe. Der er ikke noget om, at vi forsøger at blokere for arbejdet i denne arbejdsgruppe.

- Udg. b) Forberedelse af G20 topmøde den 11.-12. november 2010**
– *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Punktet var udgået.

Udg. 9. Orientering om en ny EU-struktur for finansielt tilsyn

– *Fremskridtsrapport*

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 39)

ESRB

KOM (2009) 0500, KOM (2009) 0499

KOM (2009) 0499 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-09)

KOM (2009) 0500 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1483, senest behandlet i EUU 9/7-10)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 78 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1355, behandlet i EUU 4/6-09)

Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)

KOM (2009) 0501, KOM (2009) 0502, KOM (2009) 0503

KOM (2009) 0501 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-09)

KOM (2009) 0502 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-09)

KOM (2009) 0503 – bilag 1 (grundnotat af 20/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1483, senest behandlet i EUU 9/7-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 356 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 76, behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476, side 1355, behandlet i EUU 4/6-09)

Omnibus-direktiv I

KOM (2009) 0576

KOM (2009) 0576 – bilag 2 (grundnotat af 11/12-09)

KOM (2009) 0576 – bilag 5 (fortroligt notat af 8/4-10)

KOM (2009) 0576 – svar på spørgsmål 1

KOM (2009) 0576 – svar på spørgsmål 2

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1483, senest behandlet i EUU 9/7-10)

EUU alm. del (09) – bilag 397 (side 884, senest behandlet i EUU 9/4-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 356 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 76, behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1355, behandlet i EUU 4/6-09)

Punktet var udgået.

FO **10. Rapport fra taskforcen vedrørende styrket økonomisk samarbejde**

– *Orientering/status*

KOM (2010) 0522, KOM (2010) 0523, KOM (2010) 0524, KOM (2010) 0525, KOM (2010) 0526, KOM (2010) 0527

Rådsmøde 3038 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Det Europæiske Råd 17/06-10 – bilag 7 (konklusioner fra Det Europæiske Råd)

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 3

KOM (2010) 0367 – svar på spørgsmål 7

KOM (2010) 0522 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0526 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0526 – svar på spørgsmål 2

KOM (2010) 0527 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0527 – svar på spørgsmål 2

KOM (2010) 0527 – svar på spørgsmål 3

EU-note (10) – E 3 (notat af 7/10-10 fra den økonomiske konsulent)

EU-note (09) – E 47 (notat af 5/7-10 fra den økonomiske konsulent)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1489 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 9/7-10)

Formanden regnede med, at finansministeren ville komme tilbage til udvalget og forelægge forhandlingsoplæg på Kommissionens konkrete forslag på et senere tidspunkt.

Hun takkede for, at udvalget samme dag havde fået en række svar vedrørende taskforcen.

Finansministeren: Taskforcen holder møde på mandag og skal på Det Europæiske Råd den 28.-29. oktober fremlægge sin endelige rapport med forslag til styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU. Rapporten forventes primært at forholde sig til følgende elementer:

1. Styrket finanspolitisk disciplin via en stærkere stabilitets- og vækstpagt, herunder øget fokus på offentlig gæld og finanspolitisk holdbarhed, styrket anvendelse af sanktioner og styrkede nationale finanspolitiske rammer.
2. Breder økonomisk overvågning af makroøkonomiske ubalancer og konkurrenceevne.

Rapporten omhandler også muligheden for en permanent ramme til krisehåndtering, stærkere institutioner samt mere effektive og regelbaserede beslutningsprocesser. Rapporten nævner endelig det europæiske semester, som jo er vedtaget. Alle de forslag, som taskforcen er enige om, kan gennemføres inden for rammerne af traktaten og vil således ikke kræve traktatændringer.

2. Europaudvalgs møde 15/10-10

Jeg forelagde sagen med henblik på et foreløbigt forhandlingsoplæg forud for Økofin den 13. juli og forelægger nu sagen til et nyt forhandlingsoplæg. Jeg understreger, at forhandlingsoplægget vedrører taskforcens rapport og de deri indeholdte politiske mål samt anbefalinger til Det Europæiske Råd. Kommissionens forslag til konkrete retsakter forventes først behandlet i EU efter Det Europæiske Råd. Jeg vil derfor vende tilbage til dem her i udvalget.

Taskforcen ventes at anbefale et øget fokus på nedbringelse af den offentlige gæld, hvor man operationaliserer traktatens krav om en offentlig gæld, som er under 60 pct. af BNP eller falder tilstrækkelig hurtigt.

I den forebyggende del bør der sikres en hurtigere tilpasning mod de mellemfristede budgetmål om strukturelle budgetter tæt på balance for EU-lande med en gæld over 60 pct. af BNP eller udtalte risici i forhold til gældsholdbarheden.

I forhold til den korrigerende del bør underskudsproceduren kunne iværksættes på basis af en gæld over 60 pct. af BNP, selv om det offentlige underskud ikke overstiger 3 pct. af BNP, ligesom det ikke nødvendigvis bør være tilstrækkeligt at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP for at få ophævet proceduren, hvis gælden ikke er tilstrækkeligt aftagende.

De præcise kriterier – f.eks. en numerisk hovedregel og metoder til vurdering af, hvornår gælden er tilstrækkeligt aftagende – skal defineres og vedtages i forordninger og/eller i adfærdskodeksen for stabilitets- og konvergensprogrammer.

Lad mig understrege, at taskforcen ikke lægger op til at ændre i de fleksibilitetsbestemmelser og den praksis, der har været gældende siden 2005-reformen af pagten, når det gælder kriser og lavkonjunktur.

Taskforcen forventes at foreslå, at eksisterende sanktionsregler for eurolandene suppleres med flere håndhævelsesmekanismer, både økonomiske sanktioner og politiske mekanismer. Håndhævelsesmekanismerne skal starte på et tidligere tidspunkt og anvendes progressivt i både den forebyggende og den korrigerende del af pagten.

Under pagtens forebyggende del ventes taskforcen at foreslå for alle lande, at Kommissionen skal give en advarsel til lande, som afviger betydeligt fra stabilitets- og vækstpagtens regel om strukturelle budgetforbedringer på 0,5 pct. af BNP, indtil man efterlever sit mellemfristede budgetmål. Hvis landet ikke gennemfører passende tiltag, og hvis afvigelsen er vedvarende og/eller særlig alvorlig, vil Rådet endvidere vedtage en henstilling.

For alle EU-lande foreslås endvidere nye rapporteringskrav, hvis tilpasningen mod de mellemfristede budgetmål er utilstrækkelig. Samtidig vil manglende efterlevelse af en henstilling indebære, at Rådet udarbejder en rapport til Det Europæiske Råd, og at Kommissionen vil gennemføre overvågningsbesøg. Det vil ske sammen med ECB, når det gælder euro- og ERM II-landene.

Med hensyn til økonomiske sanktioner ventes taskforcen at lægge op til en to-trinsproces, hvor sanktioner først indføres for eurolandene og siden hen – men så hurtigt som muligt – for alle EU-landene, bortset fra UK.

I første trin ventes for eurolande foreslået, at en henstilling i den forebyggende del af pagten skal udløse en rentebærende deponering – enten samtidig med, at henstillingen gives, eller hvis det konstateres, at et land ikke efterlever henstillingen.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Også under pagtens korrigerende del ventes taskforcen at foreslå styrkede sanktioner for eurolandene. Eurolande pålægges en rentefri deponering, enten når Rådet beslutter, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud og samtidig vedtager en henstilling til eurolandet, eller først hvis det konstateres, at landet ikke har efterlevet henstillingen. I det sidste tilfælde vil der være tale om en bøde. Hvis landet efterfølgende får et pålæg og heller ikke efterlever denne skærpede henstilling, kan bøden endvidere øges med en variabel komponent, der afhænger af underskuddets størrelse. En sådan bøde med en fast og en variabel del svarer til den eksisterende sanktionsmulighed i pagten. Det nye er altså, at sanktionerne starter på et tidligere tidspunkt i proceduren og optrappes gradvist.

De eksisterende sanktioner under artikel 126 omfatter kun eurolande. Det vil de også kun gøre i trin to, hvor alle lande omfattes af økonomiske sanktioner – stadig eksklusiv UK.

I trin to lægger taskforcen imidlertid op til, at der så hurtigt som muligt – og senest i forbindelse med de næste finansielle perspektiver – indføres nye sanktionsmuligheder for alle EU-lande, bortset fra UK, som skal spejle de økonomiske sanktionsmekanismer for eurolandene. Der lægges op til, at disse sanktioner skal baseres på det bredest mulige udsnit af EU-budgettet og som sagt gælde for alle EU-lande, både i og uden for euroen. Dette kan ske via konditionalitetsregler i forordningerne om en række af EU's udgifter, f.eks. strukturfonde, således at midler til landene afhænger af deres efterlevelse af pagtens regler.

I forbindelse med de nye sanktioner foreslås det, at man introducerer en ny regel om omvendt flertal, som indebærer, at Kommissionens forslag om sanktioner vedtages, medmindre Rådet eksplicit træffer en anden beslutning.

Taskforcen er enig om, at der er behov for at styrke de nationale finanspolitiske rammer for at styrke budgetdisciplinen og sikre efterlevelse af stabilitets- og vækstpagten.

Taskforcen ventes således at lægge op til, at landene skal opfylde en række minimumskrav for de nationale finanspolitiske rammer i forhold til blandt andet offentlige regnskabssystemer og statistik, der giver retvisende billeder af de offentlige finanser, nationale numeriske regler, økonomiske prognoser og effektive mellemfristede budgetrammer samt nogle standarder vedrørende blandt andet rollen for uafhængige institutioner så som finanspolitiske eller økonomiske råd.

Taskforcen ventes at foreslå, at der for alle EU-lande bør introduceres et nyt samarbejde om overvågning og korrektion af makroøkonomiske ubalancer.

Til det formål skal der bl.a. udvikles en liste af indikatorer, der giver et økonomisk retvisende billede af eventuelle ubalancer i landene.

Processen indebærer, at der foretages en årlig vurdering af risikoen for makroøkonomiske ubalancer, som er baseret på en advarselsmekanisme i form af et "scoreboard", hvor indikatorerne indgår, samt økonomiske analyser. Vurderingen kan danne basis for, at Kommissionen gennemfører en dybdegående analyse af eventuelle ubalancer. Indikatorerne bør differentieres mellem euro- og ikke-eurolandene. Taskforcen forventes at anbefale, at Kommissionen skal udvikle en liste af indikatorer, som skal godkendes af Rådet.

I særligt alvorlige tilfælde kan et land komme ind i en "procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer". I den forbindelse kan Kommissionen udstede en advarsel, og Rådet kan vedtage en henstilling til landet med henblik på, at der tages

2. Europaudvalgs møde 15/10-10

initiativer til at korrigere ubalancerne. Det pågældende land anmodes om at rapportere regelmæssigt om fremskridtene med tiltag til efterlevelse af henstillingen.

Taskforcens rapport ventes at foreslå, at håndhævelsesmekanismen kan føre til økonomiske sanktioner for et euroland, der ikke samarbejder og vedvarende undlader at efterleve anbefalingerne. Der lægges ikke op til økonomiske sanktioner for lande uden for euroen under proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer.

Taskforcen vurderer, at der på længere sigt er behov for at etablere en mere robust kriseløsningsmekanisme. Mekanismen bør styrke landenes incitament til at føre en sund økonomisk politik og skal undgå uhensigtsmæssige incitament.

Det er tanken, at finansiel støtte kun bør stilles til rådighed, hvis markedsfinansiering ikke er realistisk mulig. Støtten bør baseres på stærke konditionaliteter og involvering af den private sektor, og den kan eventuelt indebære deltagelse af IMF.

Det er aktuelt uklart, hvordan rollen og ansvaret mellem euro- henholdsvis ikke-eurolandene skal fordeles. Den nærmere udformning af en sådan kriseløsningsmekanisme kræver yderligere arbejde. Derfor skal dette spørgsmål ikke konkluderes nu.

Taskforcen finder det centralt at sikre bedre økonomisk ledelse på nationalt niveau og på EU-niveau. Taskforcen forventes således som nævnt at foreslå, at der på nationalt niveau oprettes offentlige institutioner, f.eks. finanspolitiske eller økonomiske råd, der skal tilvejebringe bl.a. uafhængige prognoser og analyser af den nationale økonomiske politik m.v.

På EU-niveau vil taskforcen muligvis foreslå oprettelsen af en vismandsgruppe, som bl.a. skal evaluere, om Kommissionen og Rådet har opfyldt deres respektive roller med hensyn til finanspolitisk og makroøkonomisk koordination.

FO Nu kommer jeg til regeringens oplæg til dansk holdning i forhold til taskforcens rapport.

Regeringen støtter overordnet en rapport fra taskforcens til Det Europæiske Råd med det nævnte forventede indhold. Regeringen støtter således en styrkelse af stabilitets- og vækstpacten og det generelle økonomiske samarbejde, idet vi lægger vægt på, at EU finder en løsning inden for rammerne af den gældende traktat.

Regeringen støtter derfor forslagene om at øge fokus på den offentlige gæld og finanspolitisk holdbarhed i stabilitets- og vækstpacten og vil konkret kunne støtte helhedsvurderinger af gældsnedbringelsen, som inddrager en konkret operationalisering af gældskriteriet, idet en sådan operationalisering ikke utilsigtet bør have procykliske effekter. Regeringen lægger vægt på at styrke især den forebyggende del af stabilitets- og vækstpacten, der indebærer, at EU-landene skal arbejde for at opnå strukturel balance, særligt gennem konsolidering af de offentlige finanser i gode tider. Regeringen støtter således særligt initiativer, der kan sikre øget efterlevelse af de mellemfristede mål. Regeringen støtter en fastholdelse af bestemmelser om exceptionelle omstændigheder, der blev justeret i 2005-reformen af stabilitets- og vækstpacten.

I forhold til sanktioner støtter regeringen, at de eksisterende sanktionsmuligheder i traktaten og pacten fortsat kun skal gælde for eurolandene, og at pactens styrkede sanktioner i form af tidligere og mere gradvise deponeringer og bøder kun skal gælde for eurolande.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Regeringen støtter endvidere taskforcens ventede forslag om, at der i trin to skal indføres nye sanktionsmuligheder med den bredest mulige relation til EU's budget, som omfatter både eurolande og lande uden for euroen, og hvor alle lande har stemmeret, og som spejler sanktionerne for eurolandene.

Jeg vil for en god ordens skyld godt understrege, at det naturligvis er en forudsætning for regeringens støtte til et kommende forslag om sanktioner, der omfatter Danmark, at det er i fuld overensstemmelse med det danske euroforbehold.

Når der måtte foreligge konkrete forslag til udmøntning af sanktioner for alle EU-lande, vil regeringen udarbejde en juridisk vurdering af dette spørgsmål.

Regeringen støtter også en styrkelse af de nationale finanspolitiske rammer, herunder nogle fælles principper eller krav hertil, men lægger vægt på, at der er en vis fleksibilitet i forhold til hvordan man sikrer, at fælles EU-regler konkret afspejles i nationale rammer.

Regeringen støtter endvidere en bredere fokus på makroøkonomiske ubalancer, herunder forslaget om en advarselsmekanisme med relevante indikatorer samt en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer. Regeringen lægger vægt på, at indikatorerne fastlægges efter forslag fra Kommissionen og godkendelse af Rådet, samt at eventuelle henstillinger om at korrigere ubalancer giver landene fleksibilitet med hensyn til valg af de konkrete politikinstrumenter og ikke er præskriptiv i forhold til de præcise midler.

Regeringen kan også støtte de øvrige ventede elementer i taskforcens rapport, herunder at der skal arbejdes videre med en permanent kriseløsningsmekanisme og princippet om styrket økonomiske ledelse i EU.

Udover arbejdet med at styrke EU's finanspolitiske samarbejde og det nye og bredere samarbejde om makroubalancer lægger regeringen samtidig vægt på arbejdet med EU's nye vækst- og jobstrategi, Europa 2020, der skal fokusere på vækst, jobskabelse, investeringer samt sociale og miljø- og klimamæssige aspekter. Indsatsen for dels finanspolitisk konsolidering og dels jobskabelse skal gå hånd i hånd, for EU har grundlæggende de to hovedudfordringer, at gælden er for høj, og at væksten er for lille.

Regeringen er samlet set positiv over for taskforcens arbejde med at styrke stabilitets- og vækstpagten og det økonomiske samarbejde, og regeringen vil på grundlag af de angivne holdninger støtte taskforcens rapport. Jeg vil naturligvis løbende vende tilbage til sagen her i udvalget, når det er relevant, f.eks. når Kommissionens forslag skal behandles i EU.

Per Clausen takkede for finansministerens grundige forelæggelse. Han forstod, at finansministeren havde indført det interessante princip, at oversættelserne kan være befængt med fejl, og havde derfor undladt at læse oversættelsen af rapporten fra taskforcen, men kun læst den engelske udgave. Han spurgte, om der var nogen elementer i rapportens anbefalinger, som finansministeren var imod.

Han pegede på, at Kim Mortensen havde stillet en række gode og relevante spørgsmål, bl.a. spørgsmål 3 af 8. oktober, som lyder:

"Er det regeringens vurdering, at et medlemsland – hvis konkurrenceevne udvikler sig negativt – kan blive opfordret til at foretage strukturreformer, der

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

eksempelvis øger pensionsalderen, sænker arbejdsløshedsunderstøttelsen eller reducerer det pågældende lands enhedslønsmkostninger, og kan blive pålagt bøder, hvis sådanne strukturreformer ikke gennemføres? Hvis regeringen ikke kan afvise dette, vil den så arbejde imod, at dette er tilfældet, ved f.eks. at kræve garantier imod det eller andet?"

Det giver finansministeren et flere sider langt svar på, som Per Clausen ikke forstod. Han mente, finansministeren kunne have nøjedes med at svare nej på det første spørgsmål eller i det mindste sige ja til det andet spørgsmål.

Morten Bødskov syntes helt generelt, at de synspunkter, der er tilkendegivet, flugter udmærket med Socialdemokraternes synspunkter. Vi træder nu ind i et regime, hvor der kan gives sanktioner, og når det bliver konkretiseret, hvad der bliver tale om af sanktioner, vil finansministeren komme tilbage til Europaudvalget og forelægge et nyt forhandlingsoplæg. Samtidig vil regeringen forelægge Folketinget en redegørelse for, hvordan sanktionerne forholder sig til vort euroforbehold. På det grundlag synes Socialdemokraterne, at det lyder udmærket. Vi har en interesse i, at vi får udarbejdet et regelsæt, som kan bidrage til, at vi får stabiliseret den europæiske økonomi.

Når vi taler om den makroøkonomiske overvågning og fastlæggelsen af indikatorer som grundlag for eventuelle sanktioner, er det vigtigt, at der bliver skabt enighed om det i Rådet.

I forlængelse af det, Per Clausen spurgte om, pointerede Morten Bødskov, at det må være sådan, at de henstillinger, Kommissionen kommer med, ikke er konkrete henstillinger om, at vi f.eks. skal afskaffe efterlønnen. Kommissionen kan komme med henstillinger på sektorområder, men det er op til medlemsstaterne suverænt at beslutte, hvad man skal gøre.

Pia Adelsteen forstod heller ikke finansministerens svar på Kim Mortens skriftlige spørgsmål og ville også gerne have et svar, som var ja eller nej.

Hun pegede på, at der i samlenotatet på side 17 står: "Regeringen kan endvidere støtte, at der defineres visse fælles principper eller krav til de nationale finanspolitiske rammer." Hun spurgte, om man ikke godt kunne definere "visse fælles principper". Hun var klar over, at man var nødt til at have en fælles overordnet finanspolitik, hvis man ønsker en fælles valuta – hvad Dansk Folkeparti ikke ønsker.

Finansministeren siger, at indtil videre er det OK med vort euroforbehold, og hvis der senere kommer forslag om sanktioner for ikke-eurolande, vil man lave en juridisk vurdering. Hun spurgte, hvorfor man ikke vil lave den juridiske vurdering nu, hvis man er indforstået med, at sådanne sanktioner skal indføres.

Hun påpegede, at der allerede på nuværende tidspunkt er mulighed for at lave sanktioner mod lande, der ikke overholder de krav, der findes i vækst- og stabilitetspagten, men spurgte, om de nogen sinde er blevet brugt. I givet fald ville hun gerne vide, om de var blevet brugt både over for store og over for små lande.

Hun ville gerne vide, hvorfor Storbritannien var undtaget fra en række af bestemmelserne.

Kim Mortensen forstod det sådan, at vi ikke kender indikatorerne endnu, og derfor er det svært at foretage en juridisk gennemgang af dem, men når vi

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

kender indikatorerne, bliver de genstand for en ny behandling i Europaudvalget. Nu får regeringen forhåbentlig mandat til, at man kan stille disse indikatorer op. Når de så skal ændres eller strammes op eller korrigeres, hvordan er proceduren så herfor, og blive Europaudvalget involveret?

Det er nævnt, at langt de fleste lande er med i eurosamarbejdet, men et mindre antal lande – bl.a. Danmark – er det ikke. Kim Mortensen spurgte, hvad forskellen er på at være med i eurozonen og ikke at være med, når det handler om indflydelse på processen, når det handler om sanktioner, og når det handler om definitionen af indikatorerne.

Pia Olsen Dyhr syntes, finansministerens indledende bemærkninger hang meget godt sammen med den økonomiske politik, vi fører i Danmark. Vi har brug for et vist frirum til at føre en selvstændig økonomisk politik, men der er samtidig behov for, at vi får en økonomisk samordning i Europa. Det er vigtigt for SF at pointere, at vi har et forbehold over for den fælles valuta. Det vil partiet have, at finansministeren fastholder.

I relation til forhandlingsoplægget slog Pia Olsen Dyhr til lyd for, at når man skal vurdere et lands gæld, må der være tale om en helhedsvurdering. Med hensyn til makroøkonomiske ubalancer er det afgørende for SF, at det ikke er embedsmænd alene, der definerer indikatorerne. Hun pegede på, at man i det nationale kompromis fra 1993 lægger vægt på, at EU i praksis skal gøre bekæmpelse af arbejdsløsheden til et afgørende mål. Regeringen skal have sit mandat, men det er givet under den forudsætning, at vores forbehold overholdes.

Den første fase af sanktionerne drejer sig om eurolandene, mens den anden fase af sanktionspolitikken handler om budgetsanktioner og gælder alle EU-lande. Allerede i dag kan man få trukket i udbetalingerne fra EU, hvis man f.eks. ikke overholder reglerne om landbrugsstøtte, hvilket sagtens kan rummes inden for forbeholdet. Når der kommer konkrete forslag på bordet, kommer finansministeren tilbage med en redegørelse – lavet af Justitsministeriet – om, hvordan de hænger sammen med forbeholdet. Finansministeren står i de kommende forhandlinger som garanten for det danske forbehold.

Lone Dybkjær var overordnet enig i regeringens linje, men påpegede, at der er tale om en løbende proces. Hun sammenlignede sådanne "løbende mandater" med en fiskeruse og spurgte, om finansministeren kan se nogle fare-signaler, hvor vi skal råbe vagt i gevær.

Hun ville gerne på et tidspunkt have et kort notat om, hvilke sanktioner der kan gælde for eurolande og for ikke-eurolande.

Finansministeren sagde generelt, at det, regeringen beder om mandat til nu, er at anbefale, at taskforcens rapport blive sendt videre til Det Europæiske Råd. Vi mangler endnu de konkrete forslag, som vil blive forelagt Europaudvalget, så snart de foreligger. Derfor er finansministeren nødt til at komme til Europaudvalget i flere omgange.

I anledning af Per Clausens spørgsmål om, hvorvidt der er noget i rapporten, finansministeren er imod, svarede han, at han kunne gå ind for, at man nu sender denne politiske rapport med vores anbefaling til Det Europæiske Råd. Så vil man senere i Økofin og i Europaudvalget skulle drøfte de rent konkrete instrumenter.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

I anledning af den diskussion, der havde været om, hvorvidt Kommissionen i sine henstillinger kunne udpege bestemte områder, hvor der var problemer, sagde finansministeren, at Kommissionen godt kan pege på, at der er problemer med pensionssystemet eller med konkurrenceevnen, eller at der er strukturproblemer. Det kan Kommissionen allerede gøre i dag. Men Kommissionen kan ikke foreskrive konkrete virkemidler og henstille, at vi vedtager en bestemt lovgivning. Kommissionen kan anbefale, at man ser på tilbagetrækningsalderen eller på pensionssystemerne, men det er vigtigt at pointere, at det hele tiden er op til det enkelte land selv at afgøre, hvordan det vil tackle problemerne. Sådan har Kommissionen hidtil arbejdet, og sådan vil den formentlig også arbejde fremover.

Med hensyn til de finanspolitiske rammer, som Pia Adelsteen spørger om, sagde finansministeren, at det handler om de mellemfristede planer – herhjemme f.eks. 2015-planen. Det drejer sig om, at man skal have en korrekt statistik, og at de økonomiske tal er korrekte. Her er der lidt forskel på reglerne i de forskellige lande. Nogle har budgetlove, andre har en tradition for at arbejde med de mellemfristede målsætninger.

Grunden til, at der ikke på nuværende tidspunkt foreligger et juridisk responsum, er, at vi ikke kender de konkrete forslag og derfor ikke kan vurdere deres forhold til euro-forbeholdet.

Når Storbritannien er undtaget, er det fordi de har et forbehold over for stabilitets- og vækstpagten. Rent teknisk har Storbritannien en undtagelse fra § 126, skt. 1, i traktaten. Mens de andre lande skal overholde stabilitets- og vækstpagten, skal Storbritannien kun bestræbe sig på at overholde stabilitets- og vækstpagtens regler om uforholdsmæssigt store underskud. Derfor mener man ikke, at Storbritannien kan pålægges sanktioner, hvis de ikke overholder pagten.

Indikatorerne vil blive besluttet efter den helt almindelige beslutningsprocedure, sagde finansministeren til Kim Mortensen. Kommissionen vil komme med et forslag til indikatorer, som vil blive forelagt Rådet, og som også skal rundt om Europa-Parlamentet. Initiativretten til at foreslå indikatorer ligger altså hos Kommissionen.

Med hensyn til det spørgsmål, Kim Mortensen rejser, om hvad forskellen er på eurolandene og de øvrige EU-lande, sagde finansministeren, at eurolandene er mere aktive, når man drøfter sanktionsreglerne, mens de øvrige lande er mere tilbageholdende. Men på det område, der er fælles, skal der også træffes fælles beslutninger.

Med hensyn til de tre spørgsmål fra Pia Olsen Dyhr svarede finansministeren ja til det første. Når gælden overstiger 60 pct. af BNP, foretages der en helhedsvurdering. Når man taler om makroøkonomiske ubalancer, skal der laves nogle indikatorer. Kommissionen foreslår og Rådet vedtager. Sker der ændringer i scoreboard, vil det følge den samme procedure. Det er rigtigt, at bekæmpelse af arbejdsløshed er et helt centralt tema, hvilket er let forståeligt i betragtning af den ledighed, der er i en række af de sydeuropæiske lande. Så svaret på det sidste spørgsmål er også et ja.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Finansministeren kunne ikke sige præcist, om vi kommer ind i en fiskeruse, fordi der ikke foreligger konkrete forslag, men han delte ikke Lone Dybkjærs frygt.

NOT

Finansministeren lovede Lone Dybkjær at udarbejde et skema over, hvad man i dag kan få en henstilling om, hvis man er et euroland, og hvis man er et ikke-euroland, og hvordan det ligger med sanktioner for de to grupper af lande.

Per Clausen forstod, at finansministeren bad om mandat til at oversende taskforcens tanker – uden kritik af et eneste punkt – og spurgte derfor, om finansministeren ikke er enig i, at hvis der er noget, man er uenig i, bør man sige fra på et tidligt tidspunkt.

Han gentog sit spørgsmål vedrørende Kim Mortensens spørgsmål, og opfordrede finansministeren til at sige ja eller nej. Han mente, at hvis finansministeren ikke svarede og alligevel fik sit mandat, så tog han ikke Kim Mortensens spørgsmål alvorligt.

Per Clausen havde opfattet finansministeren sådan, at finansministeren ville arbejde for, at Danmark skal kunne omfattes af samme sanktioner som eurolandene – inden for rammerne af euroforbeholdet. Skal det forstås sådan, at man vil gå så langt, som man kan inden for rammen?

Pia Adelsteen efterlyste svar på sit spørgsmål om, hvorvidt de eksisterende sanktionsmuligheder overhovedet var blevet brugt. I relation til det, der står om den omvendte afstemningsmekanisme, kunne hun frygte, at der kunne vedtages sanktioner uden et kvalificeret flertal.

Pia Olsen Dyhr var glad for finansministerens svar på sine tre spørgsmål, hvilket viser, at vi spiller anderledes ud end taskforcen, hvorfor Per Clausen ikke har helt ret i det, han sagde.

Hun havde læst taskforcens rapport sådan, at der stadig væk skal være kvalificeret flertal i Ministerrådet ved henstillinger, men overholder man ikke henstillingen, vil der komme en sanktion, medmindre der er et kvalificeret flertal i Rådet for, at man ikke skal idømmes en sanktion.

Hun syntes ikke, finansministeren forholdt sig til det, hun spurgte om vedrørende forbeholdet. Hun præciserede, at hun tænkte på anden fase af sanktionerne, som ikke decideret har noget med euroen at gøre, idet det handler om EU's budget og gælder sanktioner, som gælder alle EU-lande. I den løbende proces håbede hun, finansministeren løbende ville tænke på vores forbehold, som ikke er til pynt, men for alvor.

Lone Dybkjær var enig med Pia Olsen Dyhr i, at det er vigtigt, at vi hele tiden løbende vurderer, hvad der skal ske i næste fase. Hvis noget kan vedtages med kvalificeret flertal, kan vi jo havne i en situation, hvor vi kan risikere, at man gennemfører et eller andet, som vi selv er imod.

Hun rejste spørgsmålet, hvor meget straffemekanismer er værd, når de skal bruges over for lande, som i forvejen er ude i store vanskeligheder, og spurgte, hvor megen diskussion der er herom i Ministerrådet.

Finansministeren pointerede i svaret til Per Clausen, at rapporten fra taskforcen er et forhandlingsresultat i den politiske arbejdsgruppe, som er kommet frem til disse anbefalinger til Det Europæiske Råd. Ideen om større gennem-

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

sigtighed er en lære af de seneste to års udvikling. Der har været drøftelser frem og tilbage, og alle lande synes, at det kan vi leve med. Så består opgaven ikke i at føre særstandpunkter frem.

Der er ingen eksempler på, at et euroland har fået en bøde eller sanktion indtil nu, sagde finansministeren til Pia Adelsteen. Men det er sådan set også problemet. Man har grebet ind alt for sent.

I svaret til Pia Olsen Dyhr nævnte finansministeren, at man i den nævnte anden fase kan drøfte, om sanktioner f.eks. skal kunne gives i forbindelse med samhørighedsfondene. Han bekræftede, at vi vil have euroforbeholdet under skarp observation i denne proces. Han fastholdt, at vi skal se et konkret forslag, men vi skal ikke sove i timen og lige pludselig have nikked til noget, som strider mod det danske forbehold. Det ville han gerne give tilsagn om.

I anledning af at Lone Dybkjær rejste spørgsmålet, hvor meget bøder hjælper, når et land er i knæ, pointerede finansministeren, at hele ideen jo er, at man skal gribe ind, før det går så galt. Vi vil have indflydelse på de sanktioner, der gives, når der skal indføres nye sanktioner. Det, man taler om for så vidt angår den omvendte beslutningsproces, er kun de nye sanktioner, som på et eller andet tidspunkt måtte blive givet, når man skal vedtage de finansielle perspektiver.

Per Clausen ville anbefale alle, der interesserer sig for Europapolitikken, at læse samtlige de svar, finansministeren har givet på de udmærkede spørgsmål fra Kim Mortensen. Så vil det gå op for dem, at det er nogle rigtigt dårlige svar, finansministeren har givet.

Han kunne forstå, at taskforcens rapport simpelt hen er finansministerens forhandlingsresultat, som finansministeren går ind for. Han spurgte, om finansministeren er helt sikker på, at der ikke blandt taskforcens anbefalinger er bare en enkelt, som strider mod forbeholdet. Derfor er det det rene sludder, Pia Olsen Dyhr siger, at finansministeren tager forbehold.

Pia Adelsteen syntes, det lå lige for at bruge de sanktionsmuligheder, man allerede har, før man indfører nogle nye sanktionsmuligheder.

Finansministeren siger, at taskforcens anbefalinger er et politisk kompromis, indgået mellem finansministrene, som nu blive sendt videre til Det Europæiske Råd. Troede finansministeren, at den anden type af ministre ville sige, at det synes de ikke er en god idé?

Pia Olsen Dyhr forstod finansministeren sådan, at vi siger OK til, at taskforcens anbefalinger bliver sendt videre, men det er ikke det samme som, at alle anbefalingerne er dansk ønsketænkning, men at vi selvfølgelig vil arbejde for, at vore synspunkter vedrørende gælden, de makroøkonomiske indikationer og beskæftigelsen indgår som væsentlige argumenter. Det er noget, vi vil sætte fokus på fra dansk side.

I anledning af at Per Clausen flere gange har henvist til Kim Mortensens spørgsmål og finansministerens svar, pegede Pia Olsen Dyhr på, at man i svaret på spørgsmål 2 skriver, at regeringen finder det afgørende, at landene opretholder deres autonomi i forhold til selv at bestemme niveauet for offentlige indtægter og offentlige udgifter. Det vil vel sige, at vi selv må bestemme i Danmark og kan sætte foden ned, hvis vi ikke får lov til at gøre det. Hun mente, svarene må ses som en helhed.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Hun var glad for, at finansministeren ligesom SF tager forbeholdene alvorligt. Hun gik ud fra, at hvis der sker væsentlige ændringer, kan finansministeren sige: "Det kan vi ikke acceptere."

Kim Mortensen takkede for de meget grundige svar, som man nu ville give sig tid til at læse grundigt. Han hæftede sig ved, at der i det lange svar står: "Det er imidlertid et grundlæggende princip i EU, at ansvaret for den økonomiske politik påhviler medlemslandene, og på basis af erfaringerne med den hidtidige koordination af den økonomiske politik i EU må det ventes fortsat at være sådan, at anbefalingerne giver landene fleksibilitet med hensyn til valg af de konkrete midler." Det læste han sådan, at det også fremadrettet er det danske Folketing, der bestemmer de redskaber, man vil bruge, den finanspolitik, man vil føre, og den arbejdsmarkedspolitik, vi ønsker at føre i Danmark.

Lone Dybkjær syntes, det var fint, at man vil gribe ind på et tidligt tidspunkt, for straffemekanismen er en rigtig dårlig idé. Hun forstod, at man ville anvende den som en trussel, og konstaterede, at finansministeren nikkede hertil.

Finansministeren gentog over for Per Clausen, at der er tale om en rapport med nogle anbefalinger, som vi er enige i, og vi oversender rapporten til Det Europæiske Råd. Anbefalingerne er ikke i strid med forbeholdet. Hvis der havde været mistanke om det, havde vi naturligvis taget fat i det. Vort euroforbehold har forrang. Skulle der komme et eller andet ud af det, som er i strid med vores forbehold, så har forbeholdet forrang.

I relation til det spørgsmål, Per Clausen rejser hele tiden, sagde finansministeren, at vi er inde i en ny proces, der skal vedtages, og som vi må følge. Men praksis har jo været, at Kommissionen kommer med generelle betragtninger om problemerne i de enkelte lande økonomi, f.eks. om byggesektorens størrelse i Spanien, og vi har ingen grund til at tro, at det ikke også er den måde, Kommissionen vil arbejde på i fremtiden. Når vi kender de konkrete forslag, vil vi klart kunne sige, om de ligger inden for det danske forbehold, men det er regeringens klare vurdering, at det, der står i rapporten, ikke strider mod det danske forbehold.

I svaret til Pia Adelsteen understregede finansministeren, at der er tale om en helt normal procedure. Ministerrådet fremsender rapporten til Det Europæiske Råd, og så finder der en diskussion sted blandt stats- og regeringscheferne, hvorefter den endelige vedtagelse finder sted.

Finansministeren nævnte i svaret til Pia Olsen Dyhr, at det fremgår af punkt 11 i taskforcens rapport, at der er tale om en helhedsvurdering, og det fremgår af punkt 36, at indikatorerne skal godkendes og vedtages af Rådet.

Finansministeren bekræftede over for Kim Mortensen, at han fuldt ud stod inde for det, denne havde citeret fra svaret.

Det er idealsituationen, sagde finansministeren til Lone Dybkjær, at vi ikke skal komme i den situation, at der bliver brug for sanktioner. Den fejl, vi har begået indtil nu, er, at EU har grebet ind på et for sent tidspunkt, hvor ulykkerne allerede var sket.

Per Clausen forstod nu finansministeren sådan, at han får mandat til at støtte de tanker, der ligger i taskforcens rapport uden kritiske bemærkninger – muligvis med nogle tilføjelser, som Pia Olsen Dyhr er kommet med i dag, for at SF kan sige, at de stadig væk er euromodstandere. Det vil sige, at man også

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

støtter, at der skal laves økonomiske sanktioner i forhold til ikke-eurolande, som modsvarer dem, man pålægger eurolande, blot skal de ligge inden for traktatens rammer og må ikke være i strid med forbeholdet.

Det er selvfølgelig godt, at Kim Mortensen og finansministeren kan blive enige om, hvilke sætninger der er relevante, men Per Clausen savnede stadig væk et klart svar på Kim Mortensens spørgsmål.

Pia Olsen Dyhr gjorde opmærksom på, at der er tale om to forskellige regimer, og at bestemmelsen om bøderne på de 0,1 pct. af BNP og de 0,2 pct. af BNP kun gælder eurolande. Hun understregede i anledning af Per Clausens bemærkninger, at SF ikke vil fikle med forbeholdet.

Finansministeren bekræftede over for Pia Olsen Dyhr, at der er tale om to forskellige regimer. Den ene er det, der er indeholdt i stabilitets- og vækstpagten. Det andet, som Danmark kan blive omfattet af, er i forhold til EU-budgettet, hvor vi er inde i et helt andet regime, hvorom der skal fremlægges helt nye regler. Under alle omstændigheder vil vi, når vi ser de konkrete forslag, få en juridisk vurdering fra Justitsministeriet af, om de falder inden for eller uden for Danmarks euroforbehold. Vi går således både med livrem og seler.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

11. Ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af den fælles udenrigstjeneste

– Vedtagelse

KOM (2010) 0085, KOM (2010) 0309

Rådsmøde 3038 – bilag 1 (samlenotat side 43)

EUU alm. del (09) – bilag 421 (fortroligt) (seneste udgave af forslag til etablering af den fælles udenrigstjeneste)

EUU alm. del (09) – bilag 319 (grundnotat af 12/4-10)

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 70

EUU alm. del (09) – bilag 391 (baggrundspapir om det forventede forløb af rekrutteringen til den kommende fælles europæiske udenrigstjeneste)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 480 (side 1341, senest behandlet i EEU 11/6-10)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Eventuelt – Direktiv om regulering af kapital- og hedgefonde (AIFM-direktivet)

Finansministeren: Jeg vil afslutningsvis nævne, at det er muligt, at direktivet om regulering af kapital- og hedgefonde – det såkaldte AIFM-direktiv – kan komme på Økofins dagsorden med meget kort varsel. Sagen har været drøftet i de seneste dage, og formandskabet vil muligvis fremlægge et konkret kompromisforslag for Økofin.

Jeg forelagde sagen for udvalget i henholdsvis marts og maj i år, hvor Økofin opnåede politisk enighed om sagen forud for forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Formandskabet har i mellemtiden forhandlet med Europa-Parlamentet om sagen. Udvalget fik oversendt et samlenotat med status på disse forhandlinger forud for Økofin i juli, men sagen blev taget af dagsordenen igen og blev derfor ikke forelagt mundtligt for udvalget.

Forhandlingerne med Europa-Parlamentet har senest bl.a. vedrørt spørgsmålet om regulering af fonde og forvaltere fra tredjelande uden for EU, herunder om disse skal have adgang til hele EU efter godkendelse i ét EU-land – et såkaldt EU-pas – eller om hvert EU-land vil kunne opstille egne betingelser.

Formandskabet ventes at foreslå, at man starter uden et sådant EU-pas, men at der efter et antal år skal træffes en beslutning om at indføre det. Beslutningen skal baseres på en vurdering af, bl.a. hvordan direktivets regler for tredjelande har fungeret i den mellemliggende periode. Vurderingen skal foretages af den kommende EU-tilsynsmyndighed for markeder og værdipapirer – ESMA – mens selve beslutningen om EU-passet skal træffes af Kommissionen. ESMA ventes i øvrigt som led heri at få en central rolle i vurderingen af, om reglerne og tilsynet med fonde og forvaltere i tredjelandsene er i overensstemmelse med reglerne og tilsynet i EU. Detaljerne forhandles fortsat, herunder ESMA's konkrete rolle, længden af overgangsperioden, samt på hvilket niveau beslutningen om at indføre EU-passet skal træffes.

Regeringen forventer at kunne støtte formandskabets kompromis. Direktivet vil opfylde det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på de finansielle markeder på mange områder. Direktivet indfører således en lang række oplysnings- og adfærdskrav for – og tilsyn med – en kategori af forvaltere og fonde, som ikke tidligere har været under fælles regulering og tilsyn. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet har på enkelte punkter styrket nogle af direktivkravene. En dansk hovedprioritet er at sikre, at vi nationalt fortsat kan stille strammere krav ved virksomhedsovertagelser end AIFM-direktivet. Dette forventes at indgå i kompromiset.

På spørgsmålet om tredjelande og EU-pas forventer regeringen at kunne acceptere formandskabets kompromis, idet vurderingen er, at det vil sikre en effektiv EU-regulering og lige vilkår mellem forvaltere og fonde i EU og tredjelande.

Regeringen oversender i løbet af i dag et notat om sagen til udvalget.

Lone Dybkjær forstod, at finansministeren i princippet ville sige ja. Dramaet findes imidlertid i detaljen. Hun spurgte, hvad forslaget reelt indebærer. Kan vi blive tvunget ind i et eller andet, som vi dybest set ikke synes er rigtigt, fordi et land godkender en kapitalfond fra et tredjeland?

Finansministeren pegede på, at da vi lavede indstillingen, var vi enige om, at de danske synspunkter var imødekommet på en lang række punkter, bl.a. med hensyn til virksomhedsoverdragelse, hvor vi kan få lov at beholde vore egne regler.

Med hensyn til et EU-pas er det, der lægges op til nu, at man kan få ret til at operere i ét land, og så vil der senere kunne gives tilladelse til, at man opererer i et andet land. Som kompromiset ser ud nu, vil der de første to år efter ikrafttrædelsen ikke være noget EU-pas til fonde og forvaltere fra tredjelande. Fonde og forvaltere fra tredjelande skal i stedet i denne periode godkendes i hvert enkelt af de EU-lande, hvor de ønsker at markedsføre sig. Efter to år skal Kommissionen beslutte, om der skal indføre et EU-pas til forvaltere og fonde fra tredjelande. I de efterfølgende tre år vil der eksistere et såkaldt dobbelt regime, hvor der for fonde og forvaltere enten vil være en mulighed for at operere under et EU-pas med de krav, der stilles hertil, eller alene operere inden for et enkelt EU-lands lempeligere regler. Efter de tre år – så er vi altså fem år henne – skal Kommissionen træffe beslutning om udfasning af det dobbelte regime, hvorefter fonde og forvaltere fra tredjelande kun vil kunne operere på basis af kravene i EU-passet. Ikrafttræden af såvel EU-passet som udfasningen af det dobbelte regime baseres på en beslutning fra Kommissionen i form af en delegeret retsakt og efter en nærmere vurdering og anbefaling fra den nye EU-tilsynsmyndighed for værdipapirer og markeder, det såkaldte ESMA. ESMA vil få en overordnet, koordinerende rolle i forhold til at sikre ensartede regler for fonde og forvaltere fra tredjelande. ESMA skal ligeledes kunne træffe bindende afgørelse i de tilfælde, hvor en medlemsstat er uenig med en anden medlemsstat med hensyn til tilladelse til markedsføring i EU. ESMA skal desuden overvåge de nationale tilsynsmyndigheders indsats på området. Europa-Parlamentet har i forhandlingerne lagt vægt på, at der etableres et EU-pas for fonde og forvaltere fra tredjelande og på en aktiv involvering af ESMA i forhold til tredjelande. Forhandlingerne om tredjelande har været vanskelige både mellem formandskabet og Europa-Parlamentet og internt i Rådet mellem medlemslandene. Det har vist sig meget kompliceret at nå til enighed på dette område. Derfor ventes flertallet af medlemsstaterne at være enige om, at det foreliggende kompromis fra det belgiske formandskab – eller en eller anden variation af det – er den bedste løsning. Det er ligeledes regeringens synspunkt – også set i lyset af hvad vi har opnået som helhed i direktivet. Finansministeren tilføjede, at man stadig forhandler detaljerne i forslaget.

Formanden bad om at få oversendt finansministerens beredskabspapir, som han oplæste vedrørende AIFM-direktivet.

Lone Dybkjær kunne ikke forstå, at finansministeren ikke skal have et mandat – og mente ikke, han kunne nøjes med at nævne sagen under dagsordenspunktet "Eventuelt" – idet der nu er tale om indførelse af et EU-pas. Hvis der også her er tale om flertalsafgørelser, kan vi risikere at få en operatør her i landet, som vi ikke vil have, men som Luxembourg gerne vil have.

Finansministeren sagde, at det, som EU-beslutningen indebærer, er en ligebehandling mellem EU-fonde og tredjelandsfonde. Derfor vurderede finansministeren, at det lå inden for det mandat, der var givet i Europaudvalget. Det er ikke fordi vi mener, det er en optimal proces, at det belgiske formandskab lige pludselig begynder at operere her, men vi mener, at hvis det ender med, at vi får skabt ligebehandling mellem EU-fonde og tredjelandsfonde, så har man fået opfyldt det hovedønske, vi har. Vi skal huske på, at vi har scoret en lang række gevinster.

Lone Dybkjær henviste til, at der står side 748 i referatet fra det møde, hvor finansministeren forelagde sit forhandlingsoplæg: "Fonde og forvaltere fra tredjelande skal godkendes i hvert EU-land, de ønsker at markedsføre sig i. De får altså ikke med det foreliggende forslag adgang til alle EU-lande via godkendelse i et EU-land – det såkaldte EU-pas." Det tyder på, at det mandat, man har givet, er et mandat til, at man kan få tilladelse i enkelte EU-lande. Det er ikke et mandat til at indføre et EU-pas. Lone Dybkjær tilføjede, at det godt kunne være, det er en rigtig beslutning, men hun syntes, der burde være forelagt et mandat. Regeringen må hellere forelægge ét forhandlingsoplæg for meget end ét forhandlingsoplæg for lidt.

Finansministeren sagde, at grunden til, at regeringen skønner, det ligger inden for det mandat, der foreligger, er, at man nu har styrket kravene til fonde fra tredjelande, sådan at der er parallelitet mellem EU-fonde og fonde fra tredjelande. Men han ville ikke sidde og være ordkløver og ville ikke stille sig på bagbenene, hvis man kunne finde frem til en metode, hvorved udvalget kunne bekræfte, at det synes, dette er en god idé. Han mindede om, at dengang vi gjorde resultatet op vedrørende kapital- og hedgefonde, var vi rigtigt tilfredse med alle de indrømmelser, som var blevet givet til de danske synspunkter. Vi fik oven i købet den ekstra sikkerhed, at vi kunne bevare skrappe regler på området for overdragelse af virksomheder, som var helt afgørende for os. Men Europaudvalget må afgøre den videre procedure.

Formanden sagde, at man ikke i dag kunne tage stilling til et forhandlingsoplæg vedrørende et punkt, som kun var omtalt under "Eventuelt". Det skal stå på dagsordenen med forhandlingsoplæg.

Lone Dybkjær mente, man måtte have noget skriftligt om forslaget, hvor regeringen kan argumentere for, at den synes, det er en god idé. Hun gentog, at hun mente, der bør forelægges et forhandlingsoplæg. Hun mente godt, regeringen kunne nå det i skriftlig procedure, da rådsmødet først er den 19. oktober.

Formanden sagde, at udvalget efterfølgende ville drøfte, hvilken procedure der skulle anvendes i forbindelse med kompromisforslaget vedrørende kapital- og hedgefonde, og at man ville give finansministeren besked i løbet af eftermiddagen om, hvorvidt man ønskede forelagt et forhandlingsoplæg inden mødet på tirsdag.

Finansministeren nævnte, at han til allersidst i sin forelæggelse sagde, at man i løbet af dagen ville oversende et notat om sagen til udvalget, da det belgiske formandskab er begyndt at rumstere med sagen.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3039 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 21. oktober 2010

Socialministeren forelagde rådsmødets punkt 6 under punkt 1 på Europa-udvalgets dagsorden. Under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden forelagde beskæftigelsesministeren de øvrige punkter på dagsordenen.

Beskæftigelsesministeren: Punkt 1-5 på rådsmødets dagsorden hører under Beskæftigelsesministeriet, mens punkt 6 hører under socialministerens ressort. Jeg vil nøjes med at forelægge de vigtigste punkter knyttet til Europa 2020-strategien, men I er naturligvis velkomne til at spørge ind til alle 5 punkter under Beskæftigelsesministeriets ressort.

Alle punkter forelægges i øvrigt til orientering.

Efter gennemgangen af rådsmødedagsordenen vil jeg gerne orientere jer om to verserende sager ved EU-Domstolen, hvor den danske regering har afgivet indlæg. Det er som bekendt en konsekvens af udvalgets beretning fra april 2009, hvorefter regeringen mundtligt skal orientere udvalget om "væsentlige sager med dansk deltagelse".

1. Forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

– Vedtagelse

KOM (2010) 0193

Rådsmøde 3039 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0193 – bilag 1 (grundnotat af 5/5-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 449 (side 1281, senest behandlet i EUU 4/6-10)

Beskæftigelsesministeren: Med Europa 2020-strategien tager vi hul på en ny måde at arbejde på, og det belgiske formandskab har valgt at fokusere særligt på EPSCO-rådets rolle i den nye proces.

Det første punkt på dagsordenen vedrører en rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

Den nye Europa 2020-strategi blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i juni i år. Strategien indeholder bl.a. 5 konkrete målsætninger for EU, herunder beskæftigelses- og fattigdomsmålsætningerne.

Kommissionen har på den baggrund fremlagt forslag til konkrete retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. Medlemsstaterne skal så tage disse i betragtning ved tilrettelæggelsen af deres nationale beskæftigelsespolitikker.

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag til nye retningslinjer for beskæftigelsen.

Regeringen lægger vægt på, at beskæftigelsesretningslinjerne sammen med de overordnede økonomiske retningslinjer bidrager til vækst, beskæftigelse

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

og finanspolitisk holdbarhed. De understøtter samtidig en effektiv koordinering af den økonomiske politik i EU, herunder ved at bidrage til en effektiv økonomisk reformstrategi.

Regeringen lægger også vægt på, at Europa 2020-strategien indeholder færre og mere målrettede retningslinjer end retningslinjerne under Lissabonstrategien, som 2020 strategien jo afløser fra 1. januar næste år.

Pia Adelsteen stedsede over, at der i samlenotatet stod, at medlemslandene bør gennemgå deres skatte- og overførselssystemer bl.a. for at fremme en højere tilbagetrækningsalder. Hun spurgte, om det betyder, at EU skal til at fortælle medlemslandene, hvornår folk skal pensioneres.

I høringssvaret fra LO skriver man, at forslaget om, at staterne skal se på deres skatte- og overførselssystem, bør undlades, da den hører under medlemsstaternes suverænitet. Hvad mener beskæftigelsesministeren om det?

Per Clausen henviste til den diskussion, udvalget under dagsordenens punkt 2 havde haft med finansministeren om, at EU skal kunne pålægge landene sanktioner, hvis de ikke overholder de makroøkonomiske målsætninger. Derfor er det meget vigtigt, at regeringen klart præciserer, at landenes skatte- og overførselssystemer er et rent nationalt anliggende, som EU ikke skal blande sig i.

Lone Dybkjær ville gerne vide, om forslaget har nogen som helst betydning for Danmark, idet hun pegede på, at der i samlenotatet står, at det ikke har nogen økonomiske eller administrative eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at rådsmødets punkt 1 og punkt 4 logisk hang sammen. Det er glimrende, at man fokuserer på ungdomsarbejdsløsheden og finder nogle koordinerende redskaber og laver et europæisk flagskibsinitiativ, men hvad er der af konkrete redskaber? Hun havde noteret sig, at man kan bruge strukturfondsmidler til det, men hvordan vil man praktisere det? Vil man f.eks. bruge strukturfondsmidler til at oprette et vist antal praktikpladser?

Hun syntes, det var udmærket, at man laver en fælles målsætning om at øge beskæftigelsesprocenten, selv om 75 pct. måske er en anelse lavt. I den forbindelse pegede hun på, at en af de ting, der gør det sværere at fastholde beskæftigelsen, er, at landene konkurrerer om beskæftigelsen via erhvervsbeskatningen. F.eks. har Irland en meget lav erhvervsbeskatning og tiltrækker dermed udenlandske investeringer, hvorved Irlands beskæftigelsesgrad øges.

Anne-Marie Meldgaard henviste til høringssvaret fra Danske Handicaporganisationer, som mener, at det bør skrives ind i retningslinjerne, at der skal være handicaptilgængelige undervisningssteder til rådighed på alle undervisningsniveauer. Hun spurgte, om beskæftigelsesministeren vil arbejde for det.

I relation til fattigdomsproblemet ville hun gerne vide, om beskæftigelsesministeren agtede at arbejde for, at vi får fastsat en fattigdomsgrænse i Danmark.

Beskæftigelsesministeren henviste i svaret til Pia Adelsteen og Per Clausen til det, der stod i papirerne om, at der er tale om en national kompetence. Det holder vi selvfølgelig fast i.

2. Europaudvalgs møde 15/10-10

Hun svarede Lone Dybkjær, at man kan bruge retningslinjerne til inspiration. Hun tilføjede, at Danmark faktisk fremstår som et godt eksempel, hvilket vi også har fået anerkendelse for. Det gælder både på ungeområdet og på flexicurityområdet.

NOT

Beskæftigelsesministeren kunne ikke svare på det konkrete spørgsmål fra Pia Olsen Dyhr om, hvorvidt man kan bruge strukturfondsmidler til oprettelse af praktikpladser, men ville fremsende et notat herom. Generelt ville hun sige, at Danmark også på ungeområdet står bedre end mange andre europæiske lande.

De 75 pct. er en samlet procent, og for Danmarks vedkommende vil der være tale om en højere procent, da vi i forvejen lever op til målet på de 75 pct. Hvordan de europæiske lande konkurrerer på erhvervsbeskatningsområdet er ikke en diskussion, som man skal tage på det kommende rådsmøde for beskæftigelse.

I anledning af Anne-Marie Meldgaards spørgsmål om de handicappede henviste beskæftigelsesministeren til, at beskæftigelsesretningslinjerne blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni måned, og at bemærkningerne fra de danske handicaporganisationer er udarbejdet for cirka et halvt år siden på grundlag af det udkast, der forelå dengang. Hun mente generelt, der var taget højde for bemærkningerne fra Danske Handicaporganisationer.

Pia Adelsteen henviste til den diskussion, udvalget havde haft med finansministeren om, hvorvidt det var EU, der skulle diktere vores beskæftigelsespolitik, socialpolitik og skattepolitik, hvor Kim Mortensen havde stillet en række ganske glimrende spørgsmål, som hverken Pia Adelsteen eller Per Clausen mente, der var kommet ordentlige svar på. Hun syntes, det var fint, at beskæftigelsesministeren sagde, der er tale om et nationalt anliggende, men hvorfor står der så ikke under "regeringens holdning", at det ikke er noget, EU skal blande sig i? Hun tilføjede, at hun havde erfaring for, at når man rakte EU en lillefinger, tog de hele hånden.

Per Clausen ville sikre sig, at det er den danske regerings holdning, at man vil afvise enhver mulighed for, at der kan indføres sanktioner imod Danmark eller imod et andet europæisk land, som er medlem af EU, hvis man vedrørende understøttelsessystemer ikke følger de retningslinjer, der kommer fra EU, idet han tilføjede, at det gav finansministeren ikke et klart svar på.

Lone Dybkjær måtte fortolke beskæftigelsesministerens svar på, om der overhovedet sker noget for Danmarks vedkommende, som et nej. Men det kan godt være, der kommer noget inspiration, som kan spille en rolle i en række andre lande.

Anne-Marie Meldgaard spurgte, om beskæftigelsesministeren vil arbejde for, at der kommer en ungdomsgaranti i EU-sammenhæng i forhold til både uddannelse og job.

Hun efterlyste et svar på spørgsmålet om en fattigdomsgrænse.

Hun ville gerne vide, om hensynet til de handicappede ville blive indskrevet i retningslinjerne.

Beskæftigelsesministeren svarede Pia Adelsteen og Per Clausen, at de retningslinjer, der foreslås, er vejledende. Det er noget, man kan lade sig inspirere af og også skal lade sig inspirere af. Det betyder, at det er et nationalt

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

anliggende. Der er lagt op til en debat, men der skal ikke træffes beslutninger. Hun mente ikke – som Pia Adelsteen – at EU tog hele hånden, hvis man rakte dem en lillefinger.

Beskæftigelsesministeren bekræftede i svaret til Lone Dybkjær, at gennem de senere år har vi ikke fået henstillinger. De andre lande skulle gerne følge efter os.

Beskæftigelsesministeren sagde til Anne-Marie Meldgaard, at der ikke ligger noget konkret forslag om en ungedgaranti, som man skal tage stilling til.

Med hensyn til en fattigdomsgrænse redegjorde beskæftigelsesministeren for regeringens holdning, som er, at der skal være nogle indikatorer, men at det ikke er fornuftigt at fastsætte en bestemt fattigdomsgrænse i kroner og ører. For hende var spørgsmålet om fattigdom også et spørgsmål om, hvorvidt man kunne komme ind på arbejdsmarkedet.

Per Clausen forstod, at finansministeren havde indgået en aftale med de andre finansministre om, at man fremover skulle have mulighed for at sanktionere, mens han forstod, at beskæftigelsesministeren ikke ville acceptere nogen som helst form for angreb på de sociale ydelser, arbejdsløshedsdækning eller efterløn osv. Det var et fuldstændigt nationalt anliggende, som man under ingen omstændigheder vil acceptere at EU blander sig i.

Pia Adelsteen hæftede sig ved det, beskæftigelsesministeren sagde om, at man skal lade sig inspirere af retningslinjerne. Hvis man skal lade sig inspirere af retningslinjerne, så har man reelt ikke en suveræn ret.

Anne-Marie Meldgaard var godt klar over, at der på nuværende tidspunkt ikke ligger noget forslag til en ungdomsgaranti, men ville gerne vide, om Danmark vil tage initiativ til, at der kommer en sådan.

Beskæftigelsesministeren havde ekstremt dårlige erfaringer med at gå ind i en debat med Per Clausen om noget, denne havde diskuteret med en anden minister, så det ville hun afholde sig fra.

Hun svarede Pia Adelsteen, at retningslinjerne selvfølgelig skal tages som udgangspunkt for debatten. Landene skal også en gang om året måles på, i hvilket omfang de lever op til retningslinjerne. Så man skal overveje retningslinjerne i den nationale politiske kontekst og kunne argumentere for sin sag. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at Danmark rent faktisk lever op til retningslinjerne.

Beskæftigelsesministeren svarede Anne-Marie Meldgaard, at en ungdomsgaranti ikke var noget, hun ville fremføre.

2. Styring af den europæiske beskæftigelsesstrategi som led i Europa 2020 strategien og det europæiske semester

- *Rådskonklusioner*
- *Orienterende drøftelse*

Rådsmøde 3039 – bilag 1 (sammenotat side 9)

Beskæftigelsesministeren: Det andet punkt på dagsordenen vedrører rådskonklusioner om styring af den europæiske beskæftigelsesstrategi inden for rammerne af Europa 2020-strategien og det europæiske semester.

Punktet hænger tæt sammen med dagsordenens punkt 1, fordi medlemsstaterne som sagt skal indfri de 5 overordnede målsætninger i 2020-strategien. Det skal ske ved at udarbejde nationale reformprogrammer og i den forbindelse tage de integrerede retningslinjer i betragtning.

Rådskonklusionerne omfatter beskæftigelsespolitikens rolle i rammen af det nye såkaldte europæiske semester og Rådets opgaver i den forbindelse:

For det første forud for semestret:

1. At gøre status over fremskridt vedrørende indfrielsen af de overordnede og nationale mål, der relaterer sig til beskæftigelsen.
2. At identificere mulige fælles politikområder, der bør underkastes en nærmere overvågning.
3. At analysere beskæftigelsen i en makroøkonomisk sammenhæng.

For det andet – med henblik på indspil til forårsmødet i Det Europæiske Råd – at identificere hovedudfordringerne for beskæftigelsen i Rådets og Kommissionens fælles rapport, som EPSCO-rådet bør gøre Det Europæiske Råd opmærksom på.

Og endelig for det tredje ved slutningen af semestret at eksaminere og vedtage landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne vedrørende beskæftigelsen.

I forhold til en styrkelse af de redskaber, som Rådet forventes at gøre brug af, omtaler rådskonklusionerne etablering af og struktur for en ny overvågnings- og vurderingsramme samt en fælles liste over mulige flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Regeringen støtter generelt udkastet til rådskonklusioner.

3. Forberedelse af det sociale trepartstopmøde

- *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3039 – bilag 1 (sammenotat side 12)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Meddelelse fra Kommissionen om flagskibsinitiativet: Unge på vej

– *Forelæggelse ved Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0477

Rådsmøde 3039 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Beskæftigelsesministeren: Som det næste punkt vil jeg gerne orientere om et af de syv nye såkaldte "flagskibsinitiativer" i EU 2020 strategien, nemlig "Unge på vej".

På rådsmødet vil Kommissionen præsentere ungeinitiativet, og der er lagt op til en udveksling af synspunkter.

Initiativet er udtryk for, at uddannelse, mobilitet og beskæftigelse for unge anses for at være et vigtigt element i opfyldelsen af målet om fornyet vækst og beskæftigelse i Europa. I mange medlemslande er de unge særligt ramt af arbejdsløshed, og de har været særligt udsatte under den økonomiske og finansielle krise.

Dertil kommer, at fremtidens arbejdsmarked vil kræve et generelt højere kvalifikationsniveau, og derfor indeholder EU 2020-strategien også mål på uddannelsesområdet. Med initiativet "Unge på vej" vil Kommissionen tænke de to områder – beskæftigelse og uddannelse – sammen til en samlet strategi.

Meddelelsen skal ses som en overordnet ramme for en lang række konkrete initiativer, som vil blive lagt frem i år og næste år. Der er tale om både nye initiativer og bedre implementering af allerede eksisterende initiativer. Nogle af dem er oplistet i samlenotatet, men jeg skal understrege, at vi ikke ved noget endnu om indholdet af de konkrete initiativer.

Det er min opfattelse, at vi kan byde Kommissionens initiativ velkommen som en overordnet ramme for initiativer vedrørende uddannelse og beskæftigelse for unge.

5. Udtalelse fra beskæftigelsesudvalget om aktive og positive overgange

– *Godkendelse af udtalelsen fra Beskæftigelsesudvalget*

Rådsmøde 3039 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Beskæftigelsesministeren: Det sidste punkt, jeg vil nævne, er en udtalelse fra beskæftigelsesudvalget om aktive og positive overgange på arbejdsmarkedet. Den engelske titel "Making transitions pay" udtrykker måske lidt bedre end den danske oversættelse, hvad det egentlig handler om.

Fleksibilitet på arbejdsmarkedet er en vigtig forudsætning for velfungerende arbejdsmarkeder. Det er også blevet en del af de nye beskæftigelsesretningslinjer, at medlemsstaterne skal introducere fleksible politikker, herunder aktive arbejdsmarkedspolitikker samt effektiv livslang læring og social sikring.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Det belgiske formandskab har gjort det til et af sine prioriterede områder at arbejde videre med flexicuritydagsordenen via initiativet aktive og positive overgange på arbejdsmarkedet.

I udtalelsen lægger beskæftigelsesudvalget vægt på sikre, at arbejdstagernes jobskift og generelle mobilitet på arbejdsmarkedet er til gavn for såvel den enkelte arbejdstager som samfundsøkonomien som helhed. Forudsætningerne for positive overgange er blandt andet opbygning af kompetencer, fleksibilitet på arbejdsmarkedet, passende social sikring, aktive arbejdsmarkedspolitikker og involvering af en lang række aktører.

Regeringen kan støtte udtalelsen og anser det for at være positivt, at man arbejder videre med flexicuritykonceptet.

8. Siden sidst

Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Beskæftigelsesministeriets område

a) C-245/09: *Omalet NV mod Rijkdienst voor Sociale Zekerheid*

EUU alm. del (09) – bilag 27 (notat af 16/10-09)

b) C-477/09: *Defossez mod Wiart m.fl.*

EUU alm. del (09) – bilag 289 (notat af 17/3-10)

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil nu orientere Europaudvalget om to sager ved EU-Domstolen, som regeringen deltager i.

For en god ordens skyld vil jeg gerne henvise til den skriftlige orientering om sagerne, som i sin tid er oversendt til Europaudvalget. Jeg kan ikke huske, hvornår det blev sendt, men det ligger i hvert fald herovre.

For begge sager gælder, at der har været mundtlig forhandling i EU-Domstolen den 7. oktober 2010. Der vil formodentlig falde dom i sagerne inden årets udgang.

Den første sag er EU-Domsstolssag C-245/09 – *Omalet* – en belgisk sag.

Sagen handler om, hvorvidt artikel 49 – som nu er blevet artikel 56 – i traktaten kan anvendes i den konkrete sag, der, sådan som den er beskrevet, ikke har grænseoverskridende elementer, men alene vedrører rent interne forhold i Belgien.

Omalet er en belgisk hovedentreprenør, som i forbindelse med et byggeprojekt anvendte en underleverandør, der var etableret i Belgien, men ikke var registreret i Belgien.

Denne underleverandør blev efterfølgende erklæret konkurs og havde på konkurstidspunktet en større gæld til den sociale sikringsmyndighed.

Sådan som sagen var forelagt, hæfter en hovedentreprenør efter belgisk lov solidarisk for underleverandørens gæld, når denne ikke var registreret på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået. Og hovedentreprenøren skal tilbageholde en vis del af beløbet til underleverandøren til dækning af bidrag til sikringsmyndigheden.

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

Sagen er principiel for Danmark, fordi der rejses spørgsmål om anvendelsen af artikel 49 i en sag, hvor der ikke er nogen grænseoverskridende elementer, men hvor der alene er tale om rent interne forhold i Belgien.

Regeringen har i sit mundtlige indlæg fremført, at artikel 49 ikke skal finde anvendelse i denne sag, hvor alle sagens elementer vedrører samme medlemsstat.

Både af ordlyden i artikel 49 og af Domstolens faste praksis fremgår, at bestemmelserne om det indre marked udelukkende finder anvendelse på sager, der har et grænseoverskridende element.

Den anden sag er C-277/09 – Defosse mod Wiart m.fl. – en fransk sag om løngaranti ved arbejdsgivers insolvens.

Sagen handler om, hvorvidt en arbejdstager kan vælge, i hvilket land løngarantien skal udbetales, når der er tale om en arbejdsgiver med aktiviteter i flere medlemsstater.

Efter artikel 8a i direktivet – som nu er blevet artikel 9 – skal løngarantien i såkaldte transnationale situationer udbetales i det land, hvor arbejdstageren sædvanligvis arbejder.

Charles Defosse har været bosat og beskæftiget i Belgien i et fransk ejet selskab. Defosse har efter sin arbejdsgivers insolvens ønsket at få løngarantien udbetalt fra den franske løngarantiinstitution, som arbejdsgiveren betalte bidrag til, i stedet for fra den belgiske garantiinstitution.

Sagen er ud fra en dansk vinkel principiel, fordi den stiller spørgsmål til, hvordan artikel 8a skal anvendes i en situation, hvor virksomheden har aktiviteter i to medlemsstater.

Regeringen har derfor i sit mundtlige indlæg lagt vægt på, at artikel 8a blev indsat i direktivet netop for at skabe klarhed og ligebehandling af alle arbejdstagere i samme medlemsstat.

Tidligere kunne retsstillingen være forskellig med den konsekvens, at arbejdstagerne kunne blive kastebold mellem forskellige medlemsstaters garantiordninger.

Artikel 8a skal sikre, at arbejdstagerne kan gå til den nærmeste lønmodtagergarantiinstitution – altså garantiinstitutionen i den medlemsstat hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde.

Meningen har omvendt ikke været, at arbejdstagerne skulle kunne forumshoppe efter den ordning, der stillede dem mest favorabelt.

De faktiske forhold i sagen har imidlertid også rejst spørgsmål ved, om der er tale om en transnational situation, og om direktivet var virksomt, da sagen opstod.

Det er klart, at I bliver orienteret, når der foreligger afgørelser i de to sager.

Lone Dybkjær forstod, at Danmark havde interveneret i de pågældende sager, og spurgte, hvad Danmark havde støttet i Defossezsagen. Skal Defosse have udbetaling fra den franske eller den belgiske garantiinstitution?

Beskæftigelsesministeren svarede, at Danmark i sit mundtlige indlæg lagde vægt på, at der skal skabes klarhed, at der skal være ligebehandling af alle arbejdstagere i den samme medlemsstat, og at det skal være lønmodtage-

2. Europaudvalgsmøde 15/10-10

rens nærmeste garantiinstitution, der skal udbetale. Man skal ikke kunne forumshoppe. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at hun ville vende tilbage til sagerne, så snart der falder en afgørelse.

Lone Dybkjær spurgte igen konkret, om Danmark støtter, at Defossez får penge fra Belgien eller Frankrig.

Beskæftigelsesministeren svarede, at vi plæderede for, at man skal gå til den garantiinstitution, som er nærmest lønmodtageren.